

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Влада Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, залікопороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

СОРОК ПЕРШИЙ РАЗ.

Сорок перший раз робітництво святкує своє пролетарське свято — перше травня. Сорок перший раз вийде воно нині на вулиці міст з прапорами, з революційними кличками й маршуватиме перед обличчями свого класового ворога, демонструючи перед ним свою силу й свої домагання. Сорок перший раз стрічатиме робітництво свого озброєного класового ворога, що як гієна готовий кинутися на пролетарську армію й випити з неї останки тої крові, що не випив ще її у своїх фабриках, заводах, копальнях.

1889 року соціалістичний конгрес в Парижі ухвалив, щоб перше травня було міжнародним святом боротьби пролетаріату за свої домагання — конгрес, що зібрався в Парижі в соті роковини Великої Французької революції, що започаткував другий Інтернаціонал, що постановив домагатися від капіталістів для робітників: вісім годин для праці, вісім для сну, вісім вільних — на добу.

Це вже пізніше щороку додавано до цих скромних кличів й інші, справжні революційні кличі. Але тільки Комуністичний Інтернаціонал дав першотравневим кличам справжній революційний зміст. Тільки після побіди Жовтневої революції першотравневі кличі стали справжньою загрозою капіталістичному ладу.

Сорок літ тому назад соціалісти ухваливали це міжнародне пролетарське свято. Сорок літ тому назад соціалісти кликали робітництво на вулиці на демонстрацію. Сорок літ пізніше соціал-демократи вже розстрілювали робітництво на першотравневій демонстрації. Сорок літ тому назад соціал-демократи кликали робітництво на боротьбу з капіталізмом. Сорок літ пізніше соціал-демократи із зброєю в руках стали на оборону капіталістичної системи перед робітництвом.

Сорок літ тому назад німецькі та англійські капіталісти пакували соціалістів в тюрми. Сорок літ пізніше німецькі та англійські капіталісти посадили соціалістів керувати своїми капіталістичними державами.

Два світи стають нині до боротьби. Дві класи стрічаються на полі бою. Поде бою їх не на полях Франції, не на морі, не в повітрі. Поде класових боїв у фабриках, на вулицях великих індустріальних міст, в копальнях, на залізницях, всюди, де панує визиск і насильство. Поде класових боїв немає реченню. Воно закінчиться тільки тоді, коли зникнуть класи, коли знищено буде визиск та панування чоловіка над чоловіком — коли переможе робітничий клас.

Проти пролетарської армії об'єдналися всі оборонці капіталу від соціал-зрадників до фашистів. Поліція, військо, суди, церква, школа, наємні й добровільні темні сили стали на оборону підпавоючого капіталістичного ладу. Мекдоналд і капіталіст Гувер, соціал-демократ Цергібель і вірний слуга французького капіталу Бріан, Муссоліні й Чан Кай-Ши, пан римський, митрополити, єпископи, рабини, мули, дадай-лами — всі вони зараз творять один фронт проти працюючих. Всі вони є винні в замордованні в останніх двох роках 241,018 робітників, в пораненні 99,351 робітників, в заарештуванні 198,816 робітників, в засудженні на кару смерті 25,558 робітників, на довічну в'язницю 98 робітників.

Всі вони відповідають перед побідною революцією за ці жертви їхнього насильства.

Побіда революція прийде. Вогні радянських Дніпрестава освітять її побідний шлях. Капіталісти це знають. Тому вони так готують свою зброю проти першої у світі робітничо-селянської радянської країни.

Капіталісти, їхні слуги — соціал-демократи й фашисти бачуть побідний шлях соціалістичного будівництва і знають, що вони не всіяй його спикити. Капіталісти бачуть щораз більшу, щораз зростаючу економічну кризу свогоого грабницького ладу і вони не всіяй її спикити. Двацять-мільйонна армія безробітних копає могилу капіталістичному ладу. Капіталісти це знають, але вони проте далі збільшують її ряди. Бо такий закон капіталістичного розвитку, бо така ненаситна удача капіталу, така його погоня за новими багатствами й підживами. А де зростають непомірні багатства — там зростають непомірні й злидини. Де зростають злидини, там зростає й революційна хвиля, яка змете з лиця землі аад визиску.

Китай, Індія, Палестина, Гаїті, Єгипет, колоніяльні й півколоніяльні краї й народи стають до боротьби із своїми визискувачами. Пролетарі Берліну, Парижу, Лондону, Нью Йорку, Варшави і інших капіталістичних столиць підносять червоні прапори в день першого травня, подіти робітничою кров'ю в боротьбі за волю, за оборону соціалістичної батьківщини — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Через океани й континенти дунають революційні кличі пролетарської солідарності. Революційні пролетарі нищать яросві і національні кордони, а поганяють кордони класові. Минув медові місяці ката китайських робітників, коли за ним, за його злудними кличками йшло робітництво й селянство Китаю. Нині революціонери Китаю готують своєму катові шабенню. Не заспає Ганді славо очей Індуським революціонерам. Ніккі "національні визволителі" не обдурять вже

справжніх революціонерів. Пролетаріят переступить через них у своєму революційному похіді.

Організоване українське робітництво й бідне фермерство Канади стане нині в передові ряди революційного робітництва цієї країни й разом з ним демонструватиме свою класову солідарність. Разом з ним воно буде й будуватиме робітничий визвольний рух працюючих цієї країни.

Робітництво Канади нині стане під прапор комуністичної партії, секції Комуністичного Інтернаціоналу, щоб запротестувати проти безробіття, проти раціоналізації, проти соціал-зрадництва, проти поліційного терору, а за об'єднання робітничого руху під комуністичним проводом.

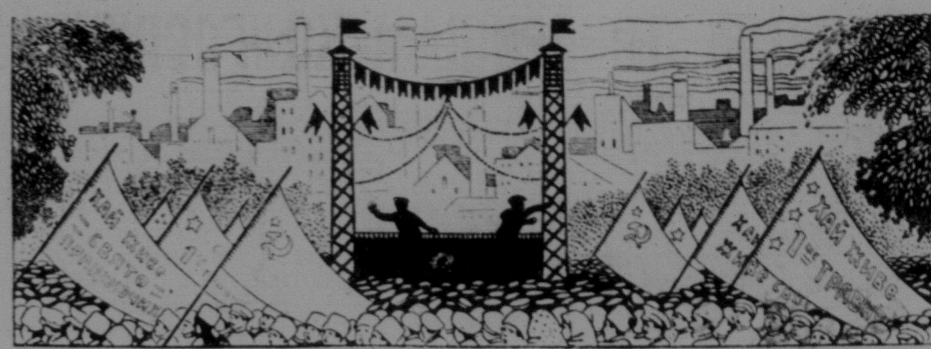
Нині працюючі Канади піднесуть свої кличі за збудування міцної комуністичної партії, боєвого загону пролетарської армії, за збудування масових робітничих та робітничо-фермерських організацій: Міжнародної Робітничої Оборони, Канадської Робітничої Оборончої Ліги, Ліги Трейд-Юніонів Єдності. Українське робітництво й бідне фермерство до цих кличів додасть ще свої: за поширення й змінення Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім і Робітничого Запозомого Товариства, за поширення й змінення своєї преси!

Хай же міжнародний революційний фронт працюючих! Хай же його боєвий штаб — Комуністичний Інтернаціонал! Хай же міжнародний пролетарський мобілізаційний день — перше травня!

ПЕРШЕ ТРАВНЯ І ЙОГО ЗАВДАННЯ.

- 1. Сила першотравневого свята в тому, що воно дає натхнення в боротьбі за розривання кайдани, якими скуто робітничу класу.
2. Перший конгрес II Інтернаціоналу установив святкувати перше травня тому, щоб влітати в життя ідею пролетарської солідарності, яку він зараз допомагає капіталістам розторопити.
3. Першотравневий прапор відкрито робітничою кров'ю ще три роки перед ухваленням соціалістичного конгресу на вулицях Чикаго. Розправа американських катів над піонерами першотравневої боротьби зробила першотравневе свято дорогим для мільйонів пролетарів.
4. Ухвалюючи постанову про святкування першого травня, соціалістичний конгрес в Парижі сказав, що "війна — сумний наслідок сучасних економічних відносин — щезне тільки тоді, коли капіталістичний спосіб продукції уступить місце визволеній праці і міжнародній побіді соціалізму".
5. Другий конгрес II Інтернаціоналу 1891 року в Брюсселі затвердив класовий характер першого травня і ухвалив, щоб робітництво цього світа демонструвало в той день. Але вже на тому конгресі піаносили свій голос опортуністи, які зараз служать пануючій класі.
6. Перший раз відкрито зрадили соціал-демократи перше травня в імперіалістичній війні 1915 року, коли центральні органи німецьких соціал-демократів написав візаву, що святкування першого травня не буде.
7. Тільки російські більшовики і більшовицькі групи в інших країнах остали вірними першотравневим традиціям в той час: соціал-демократичного зрадництва.
8. "Другий Інтернаціонал умер — побитий опортунізмом — писав Ленін в 1914 році, — але врах опортунізму корисний для робітничого руху".
9. Перше травня 1916 р. в Берліні під проводом Карла Лібкнехта, як блянщина, прозірало тьму імперіалістичної війни й збудило робітництво до класової боротьби.
10. Перше травня 1917 року прозірало під прапором побіди другої російської революції, що повалила трон Романових і проклала шлях до побіди Жовтня.
11. 1918 року перше травня відзначалося тим, що вперше пролетаріат бунтівної царської Росії святкував той день під радянськими прапорами, як клас переможців.
12. Першого травня 1919 року працюючі шийувалися вже під прапором III (Комуністичного) Інтернаціоналу.
13. Від часу перемоги Жовтневої революції й сформування Комуністичного Інтернаціоналу першотравневі кличі набирають виразного класового змісту — клич за 8-годинний день праці замінено кличем — геть капітал, хай же диктатура пролетаріату.
14. Щороку, як міцні соціалістичне будівництво Радянського Союзу, капіталістичний світ стягає під свої прапори всіх зрадників робітничої класи й озброє їх проти революційного робітничого руху й проти Радянського Союзу. Тому на першому місці в першотравневих кличах нині стоять: "Боротьба проти імперіалістичної війни, в обороні Радянського Союзу!"
15. Щороку перше травня відраховуватиме жертви класових боїв за останній рік, які почалися боєм рік тому назад на вулицях Берліна, Варшави, Львова, які продовжувалися протягом цього року в Китаю, Індії, в джунглях Африки, на островах Гаїті, в столицях капіталістичних міст.
16. Цього року на своїх першотравневих прапорах революційний пролетаріят вивісить клич боротьби: проти капіталістичної раціоналізації, проти системи спід-ап, проти безробіття, проти фашистсько-поліційного терору, проти зрадництва соціал-демократії, проти релігійної облуди, проти готування до нової світової війни — за оборону СРСР, за оборону визвольних змагань колоніяльних народів, за об'єднаний фронт працюючих класу, за чистоту класової боротьби — за повалення диктатури капіталу, а встановлення диктатури пролетаріату!

Під Прапором Комунізму

Сьогодні революційні робітники всього світу демонструють під прапорами комунізму свою загартованість і непохитну волю до боротьби за остаточне визволення від капіталізму, за остаточну перемогу диктатури пролетаріату.

З кожним роком, з кожним травневим святом збільшуються лави тих робітників і трудящих, які усвідомлюють, що єдиний вихід із капіталістичної системи, яка несе з собою чимраз більше визиску та злидин, чимраз більше терору і знущання, чимраз більше грабінництва та небезпеки нових воєн, є шлях революційного повалення капіталізму, шлях боротьби за встановлення диктатури пролетаріату, отже й шлях гуртування навколо Комітету тої єдиної політичної сили, що високо тримає прапор пролетарської революції в усьому світі.

І це гуртування пролетарських сил відбувається, не зв'язуючи на тимчасову стабілізацію капіталізму, на ті чи ті економічні успіхи буржуазії різних капіталістичних країн. Бо чисті скрізь пролетаріат на свої власній шкурі відчуває всі гаразди капіталістичної стабілізації: безупинне зростання безробіття, зменшення зарплатні, локати, жорстокі розприви з робітниками, що чинить опір економічному наступові капіталістів. Пролетаріят наочно бачить, що стабілізація капіталізму живить виключно нечужим визиском, що вона спричинюється до чимраз більшого загострення всіх протиривств у капіталістичному світі, отже, що вона є хистка, гнила що й саме через оцю хиткість буржуазія вдається до найжорстокіших способів політичного панування, до фашистського терору, об'єднується з буржуазною державою в один залізний кулак, а соціал-демократів перетворює на свою безпосередню агентуру, покладаючи на ці обов'язки буржуазного авангарду серед самих робітничих мас.

В таких обставинах процес формування й гуртування революційної сил у капіталістичному світі надзвичайно болючий, тим більше, що загострення протиривств і класової боротьби викликає хитання й серед окремих груп членів партії, які виявляють стару соціал-демократичну природу, що й вони ще не позбулися, і які в ролі опортуністів-ренегатів намагаються відтягти маси від безпосередньої й рішучої класової боротьби, що її проказують теперішній період та завдають А проте революційні маси не слухаються ані соціал-демократів, ані зрадників комунізму, і не тільки чинять опір буржуазії, а й відповідають на капіталістичний наступ своїм пролетарським наступом, створюючи цим базу для майбутніх рішучих боїв по всьому фронту боїв, скерованих до повалення капіталістичного ладу.

Капіталісти всіх країн добре свідомі цього зростання класової сили й класового натиску революційного пролетаріату, і тому вони намагаються придушити революційний рух, розпривитися з ним раз і на-

завжди. Скрізь іде скажена фашизація режимів капіталістичних країн. Скрізь готують заборону цього року першотравневого свята.

А проте робітники скрізь виступатимуть, скрізь демонструватимуть під революційними прапорами, не спиваючись ні перед загрозою, ні перед можливими кривавими жертвами, нагадуючи цим буржуазії та її соціал-демократичним локаям, що не за гордім той час, коли буде останній бій із капіталізмом, коли буде боротьба остання й рішуча за перемогу пролетарської революції. Ніщо, ніякий буржуазний час, ніяка соціал-демократична брехня й ніякі опортуністичні злякування не можуть заперечити отого величю процесу зростання класової свідомості й класового натиску пролетаріату в усьому світі, отого процесу, який яскраво виявиться сьогодні, в день першого травня.

Боруючись у суперечностях, відчувачи тугар хронічної кризи, капіталістичні країни дадали більше ворогують між собою, чимраз більше прагнуть нажитися коштом інших, повоного грабінництва й загартованості, поширення своїх колюцій. А що всього цього мирно здобути не можна, ті скажемо готуються до війни.

Коли капіталістичні країни всі ворогують між собою й готують війну одні проти одних, то вони всі об'єднуються в спільний ворожечі до Радянського Союзу. Чим більше зростає соціалістичний розвиток рад. країни, з одного боку, і пролетарський революційний рух у капіталістичному світі — з другого, тим більше скажемо буржуазія в своїх ворожечі, з тим більшим темпом іде готування війни проти СРСР. В день першого травня весь пролетаріят за-

гострить увагу на небезпеці війни, зокрема на інтервенції в Радянській Союз і мобілізує свою силу на захист першої соціалістичної батьківщини міжнародного пролетаріату.

В день першого травня революційні пролетаріати ще виступають під прапором індустріалізації й соціалістичної перебудови сільського господарства в СРСР. У цей день широкі маси трудящих приймаються до більшим прагненням подолати всі труднощі й виконати всі бойові завдання.

Революційний пролетаріят знає, що соціалістичний наступ не може проходити без того, щоб не загострювалися класова боротьба, щоб куркуль і панам не мобілізували свої останні сили, щоб перешкодити будівництву, щоб не захиталися окремі нестійкі елементи робітництва й навіть партії, але ж на те він революційний пролетаріят — найславетніший загін серед цього міжнародного пролетаріату, організатор Жовтневої революції, щоб не лякати класової боротьби й щоб міцно підирати комуністичну партію в її генеральному наступі на фронті соціалістичного будівництва.

Під прапором комуністичної партії робітники й трудящі маси СРСР демонструють сьогодні за успішне будівництво соціалізму в СРСР, за збільшення обороноспроможності СРСР, за найтіснішу солідарність із міжнародним пролетаріатом і найактивнішу допомогу йому в його тяжкій боротьбі з буржуазією та її агентуру — соціал-демократами, з троцькістами — контр-революціонерами й опортуністами-ренегатами та зрадниками всіх гатунків, за готування до рішучих класових боїв із капіталізмом.

ЧЕРВОНІ ІСКРИ.

Редактор петляорівського "У. Г." відкрив велике чудо. Пише він, що більшовицьке радіо таки не таке, як радіо в капіталістичних державах. "Більшовицьке радіо брехливе".

В цім вже певно має бути якась нечиста сила. Підсудні ефремівці говорять на суді в радіо "патріотичні" промови, а слухачі слухали через радіо "більшовицьку пропаганду".

По моєму то мені здається, що в редакторській голові "У. Г." щось не тее. Редактори вистидно, що ефремівці так шкарядно облудювали свою "патріотичну" роботу, що самі засудили її, тому він так лютує на радіо. Думає одне, а пише друге.

Пілаче "У. Г.", що "чужа спілка" на Україні "судить нашу спілку". "Чужа спілка" — селянсько-робітнича влада Радянської України. "Наша спілка" — петляорівсько-буржуазна зграя.

Оце отвертий класовий вислів петляорівського редактора "У. Г."

ці Радянської України, маси священників ходять по вулицях та жebraють.

Чи це правда, чи ні, не будемо аргументувати. Попи ціле життя своє буди і жebraками. Але "У. Г." жаліе, що вони жebraють.

За те він висміває робітників, які голодні виходять на демонстрації та домагаються праці, або хліба.

Пише "У. Г.", що він має "всюку підставу здогадуватися", (а в тім то й найбільше брехнів, що редактор "У. Г." все пише на підставі здогадів), "що від свого першого плану соціалістичного будівництва Радянської України, яка лише кілька днів перед тим докинула з соціалістичним послом в Лондоні Соціалістичним переговорам і підписала за торговельний договір. А на уряд Великої Британії, відома річ, мусян вилити протести канадських українців".

Драпака.